

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Odi/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118284980
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Mojžišová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118284980.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobcu Ing. Slavomíry Strakovej - MADAST, s miestom podnikania J. Smreka 12, 841 07 Bratislava, IČO: 34 856 790, právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., so sídlom Bajkalská 13, 821 02 Bratislava, IČO: 36 860 662, proti žalovanej H. V., Y.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/X, XXX XX J., obchodné meno H. V. - J., s miestom podnikania J. XXXX, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpenej JUDr. Andreou Stupárovou, so sídlom Novomeského 1266/25, 962 31 Veľká Lúka, IČO: 50 224 620, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje oddĺženie dlžníka H. V., Y.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/X, XXX XX J., obchodné meno H. V. - J., s miestom podnikania J. XXXX, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX, ktorá bola oddĺžená rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica, spisová značka 2Odk/259/2017, zo dňa 04.09.2017 pre nepoctivý zámer.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.06.2018 domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer s odôvodnením, že žalovaná nemal pri oddĺžení poctivý zámer, nakoľko žalovaná mala snahu poškodiť svojho veriteľa. Žalobca v žalobe poukázal na to, že V žalobe poukázal na to, že žalovaná bola oddĺžená konkurzom v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod. sp. zn. 2Odk/259/2017. Žalobca má voči žalovanej súdom právoplatne priznané pohľadávky, a to rozhodnutiami:

- Rozsudok OS Zvolen č. k. 8C/80/2007 zo dňa 30.03.2010, vykonateľný 21.12.2010, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 28.214,84 Eur s prísl.,
- Uznesenie OS Zvolen č. k. 8C/80/2007 zo dňa 12.04.2011, vykonateľný dňa 16.05.2011, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 5.462,72 Eur a
- Rozsudok OS Zvolen č. k. 7Cb/10/2008 zo dňa 30.10.2013, vykonateľný dňa 15.07.2014, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 59.900 Eur s prísl..

Na základe uvedeného dlh žalovanej voči žalobcovi predstavoval ku dňu 12.09.2017 sumu 253.922,79 Eur. Vyššie špecifikované rozhodnutia žalobca označil ako dôkaz, ktorý priložil k žalobe. Z predložených rozhodnutí vyplýva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/80/2007 bol súdom priznaný nárok žalobcu (I.. C.) voči žalovanej (I.. V.) ako dlžníkovi z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 26.04.2004, ktorú poskytla žalovanej vo výške 18 256,66 Eur (550.000,- Sk) a zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.05.2005, v sume 9 958,18 Eur (300.000,- Sk). V konaní vedenom na OS Zvolen č. k. 7Cb/10/2008 bol súdom žalobkyne (I.. C.) právoplatne priznaný nárok na zaplatenie sumy (istiny) 59.900,- Eur voči žalovanej (I.. V.) z titulu kúpnej ceny za dodaný tovar, ktorý žalovaná od žalobkyne prevzala a nezaplatila. Žalobca uviedol, že do vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej boli pohľadávky

uplatnené v exekučných konaniach, ale neúspešne, nakoľko žalovaná sa svojho majetku zbavila už v priebehu súdnych konaní zbavila, tým, že dňa 29.09.2006 vykonala vyhlásenie o vklade nehnuteľností do spoločnosti HELOIL, s.r.o., do ktorej vložila ako nepeňažný vklad nehnuteľností v k. ú. Hriňová, obec Hriňová, okres Detva, zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Detve - katastrálny odbor, evidované na LV č. XXXX (ďalej len „Nehuteľností“), a to napriek skutočnosti, že v tom čase vedela o svojich záväzkoch voči žalobkyni- I.. C.. Vzhľadom k uvedenému dňa 02.05.2008 žalobkyňa podala na Okresný súd Zvolen odporovaciu žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd určil, že právny úkon spočívajúci vo vklade Nehuteľností, ktorý bol vykonaný vyhlásením vkladateľa, t. j. H. V., ktorého právne účinky nastali povolením vkladu pod číslom G. XXX/XXXX - XXX/XXXX, a ktoré nadobudla spoločnosť HELOIL, s. r. o., je voči p. C. neúčinný. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 30.04.2015, spis. zn. 13C/57/2008 v konaní žalobcu: Q.. C. C. - N. voči žalovanému MB - Staving, s. r. o. (HELOIL, s. r. o.), v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu súd odporovacej žalobe vyhovel a rozhodol tak, že určil, že právny úkon spočívajúci vo vklade Nehuteľností, ktorý bol vykonaný vyhlásením vkladateľa, t. j. H. V., ktorého právne účinky nastali povolením vkladu pod číslom G. XXX/XXXX - XXX/XXXX, a ktoré nadobudla spoločnosť MB - Staving, s.r. o. (HELOIL, s. r. o.), je voči žalobcovi, t. j. Ing. Slavomíre Strakovej neúčinný. Toto rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 24.05.2017. Kúpnu zmluvou zo dňa 18.08.2016 (ďalej aj ako „kúpna zmluva“) došlo k ďalšiemu prevodu tých istých Nehuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, a to medzi spoločnosťami HELOIL, s.r.o. a spoločnosťou BAJO PLUS s.r.o.. K tomuto prevodu tak došlo v čase kedy už bolo rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 13C/57/2008 zo dňa 30.04.2015 rozhodnuté, že právny úkon I.. V. spočívajúci vo vklade Nehuteľností do spoločnosti HELOIL, s.r.o. je voči p. C. právne neúčinný, a to práve z dôvodu jeho odporovateľnosti. Z uvedeného vyplýva, že v priebehu odvolacieho konania sa žalovaná (p. V.) radšej „poistila“ a previedla Nehuteľnosti opäť na inú spoločnosť, čím sa opätovne pokúšala zmariť uspokojenie svojho veriteľa, t. j. žalobkyňu. Žalobca poukázal na časovú súvislosť spojenú s prevodom Nehuteľností, ale aj personálnu prepojenosť spoločností, nakoľko žalovaná- H. V. bola v čase od 06.10.2006 do 15.08.2016 spoločníčkou zaniknutej spol. HELOIL, s.r.o., IČO: 36 647 144, ktorou sa stala na základe svojho nepeňažného vkladu (vyhlásenie zo dňa 29.09.2006) a tiež konateľkou spoločnosti HELOIL, s.r.o. už v čase od 22.03.2006 (do 07.03.2017). Z uvedeného vyplýva, že žalovaná (p. V.) napriek tomu, že vedela o svojich nespochybniteľných záväzkoch voči žalobkyni (p. C.), previedla svoj majetok na spriaznenú spoločnosť HELOIL, s.r.o., kde vykonávala funkciu konateľky spoločnosti. Žalobca tiež poukázal na personálnu prepojenosť spoločnosti HELOIL, s.r.o. a spoločnosti BAJO PLUS s.r.o., nakoľko v čase od 10.08.2013 do 07.03.2017 bola jediným spoločníkom spoločnosti HELOIL, s.r.o. práve spoločnosť BAJO PLUS s.r.o.. V spoločnosti BAJO PLUS, s.r.o., IČO: 47190647, je od 28.02.2014 jedinou spoločníčkou dcéra p. V. a pána Š.- Branislava V.. Konateľmi tejto spoločnosti sú od 06.06.2013 H. V. a jej druh E. Š.. Žalobca zdôraznil, že kúpnu zmluvu na základe ktorej došlo k prevodu vyššie špecifikovaných Nehuteľností za obidve strany (spoločnosť HELOIL, s.r.o. ako predávajúceho a spoločnosť BAJO PLUS, s.r.o. ako kupujúceho) podpísala žalovaná, ktorá bola v tom čase konateľkou oboch spoločností. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca priložil k žalobe Rozsudok OS Zvolen sp.zn. 13C/57/2008, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/650/2015 a výpis z Obchodného registra spoločnosti HELOIL, s.r.o. a spoločnosti BAJO PLUS, s.r.o.. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 07.02.2017 podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby spoločnosť BAJO PLUS s. r. o. (nadobúdateľ) bol povinný sa zdržať všetkých právnych úkonov smerujúcich k scudzeniu, najmä predaju, alebo akémukoľvek prevodu s Nehuteľnosťami, ktorých je výlučným vlastníkom zapísaných na LV č. XXXX. Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10 Cb/5/2017 súd vyhovel návrhu žalobcu a zaviazal ho, aby v lehote 30 dní od doručenia predmetného uznesenia podal žalobu vo veci samej za účelom usporiadania sporných práv a povinností. Dňa 30.03.2017 žalobca znovu podal žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu spočívajúcom v prevode nehnuteľností vedených na LV. XXXX, ktorý bol vykonaný na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.08.2016. Toto konanie bolo vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 10Cb/12/2017. Rozsudkom zo dňa 28.03.2018 súd určil, že aj tento ďalší prevod Nehuteľností je odporovateľným právny úkonom a je voči žalobkyni neúčinný. V súčasnosti prebieha v danej veci odvolacie konanie. Ako dôkaz žalobca priložil k žalobe Rozsudok OS Zvolen, sp. zn. 10Cb/12/2017. Žalobca poukázal na ust. § 166f ods. 1, § 166g ods. 2 písm. h) a § 166g ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom ku dňu začatia konania (ďalej len „ZKR“). Na základe uvedeného žalobca má za preukázané, že má voči žalovanej judikované pohľadávky, ktoré ku dňu 12.09.2017 predstavovali sumu 253.922,79 Eur (bez nákladov exekúcie), ktoré boli v rámci konkurzného konania uspokojené len v sume 1.487,10 Eur, z čoho vyplýva, že bol oddĺžením žalovanej dotknutý. Podľa žalobcu zo správania žalovanej pred podaním návrhu na oddĺženie konkurzom možno usudzovať, že mala snahu

poškodiť svojich veriteľov. Jej konanie jednoznačne smeruje k vyhýbaniu sa svojej povinnosti uhradiť svoj dlh voči žalobkyni, a to tým, že prevádza majetky na iné personálne prepojené osoby, čím marí uspokojenie predmetných pohľadávok žalobcu. Vyššie špecifikovanými prevodmi vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam dochádzalo k ukracovaniu žalobcu ako veriteľa, čo konštatovali aj sudy, ktoré tieto prevody určili za neúčinné z dôvodu ich odporovateľnosti. Žalobca poukázal na to, že žalovaná bola v minulosti a je podnikateľkou- živnostníčkou, konateľkou sp. HELOIL ako aj spoločnosti BAJO PLUS s.r.o., čo predpokladá aplikáciu ust. § 166g ods. 3 ZKR, t.j. aby súd prihliadal prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovanej. Žalovaná mala v minulosti významnejší majetok, o čom svedčí jej nepeňažný vklad (ktorého súčasťou boli Nehnuteľnosti), ktorý bol vložený do spoločnosti HELIOL s.r.o. vo výške 8.000.000,- Sk (265.551,35 Eur) a ktorý bol v zmysle znaleckého posudku ocenený na sumu 9.784.375,- SK (t. j. 324.781,74 Eur). Ako dôkaz označil žalobca výpis z účtu žalobcu a vyhlásenie o prevzatí záväzku na nový vklad. Návrh žalovanej na oddĺženie konkurzom žalobca označil ako opätovnú snahu žalovanej zmariť uspokojenie pohľadávok jej veriteľov, nakoľko odporovateľnými právnymi úkonmi zmarila uspokojenie pohľadávok žalobcu v exekučných konaniach vedených pred oddĺžením konkurzom. S ohľadom na uvedené skutočnosti žalobca uviedol, že toto konanie žalovanej možno považovať za snahu poškodiť žalobcu ako veriteľa žalovanej, čo napĺňa podstatu nepoctivého zámeru, a tým aj dôvodu pre zrušenie oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer.

2. Dňa 03.09.2018 bolo žalovanej doručené uznesenie číslo konania 4Odi/2/2018-71 zo dňa 28.08.2018, v ktorom súd žalovanú vyzval podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na vyjadrenie sa k priloženej žalobe spolu s prílohami. Dňa 09.10.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal a ani nemôže preukázať, že jej správanie ako dlžníčky pred podaním návrhu na oddĺženie bolo nepoctivé so zámerom poškodiť, alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, nakoľko viac ako v posledných troch rokoch skutočne nevlastnila a ani nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. Nikdy nekonala tak, aby sa úmyselne a cielene priviedla do platobnej neschopnosti, alebo vedome zvýhodnila niektorého veriteľa. Podľa žalovanej prišla o značnú časť majetku kvôli správaniu žalobcu, ktorý mal nepoctivý zámer, keď tvrdil, že začnú spolu podnikáť. Žalobca jej dodával a fakturoval tovar, ktorý bol po záruke, teda nepredajný s tým, že si ho následne mali refakturovať a previesť do nového skladu, ktorý vybudovali v našej blízkosti. To sa nikdy nestalo a aj tieto faktúry žalobca použil v súdnych sporoch voči žalovanej, kde sa nedokázala obhájiť. Spoločné podnikanie malo jej vkladom do spoločnej spoločnosti zabezpečiť vyplatenie staršieho dlhu žalovanej, ale nakoľko žalobca upustil od spoločného podnikateľského zámeru, žalovaná bola nútená starší dlh, ktorý sa stále zväčšoval, vyplatiť jediným majetkom, ktorý v tom čase mala. O všetkých týchto skutočnostiach, ktoré sa týkali predmetného dlhu žalovanej žalobca vedel a vedel aj o tom, že práve táto situácia je dôvodom spoločného podnikania. O značnú časť majetku žalovaná prišla v roku 2006 keď celý podnik vložila do spoločnosti HELOIL s.r.o. a kde majoritným podielom v spoločnosti vyplatila svoj starší dlh. V spoločnosti jej potom zostal podiel v hodnote 46 471,486424 Eur. Aj o tento podiel žalovaná prišla, nakoľko bol exekvovaný súdnou exekútkou JUDr. Tóthovou v prospech žalobcu. Poukázala na to, že od roku 2008 jej uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.02.2008 č.k 17Co 43/8-169 právoplatným dňom 31.03.2008 bolo uložené zdržať sa akéhokoľvek konania vedúceho k scudzeniu alebo zaťaženiu svojho obchodného podielu v spoločnosti HELOIL, s.r.o.. V tejto súvislosti odkázala na výpis z obchodného registra spoločnosti HELOIL, s.r.o., ktorý priložila k svojmu vyjadreniu. Žalovaná ďalej poukázala na to, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k 1560/128/2010 bolo právoplatne rozhodnuté vo veci samej, čím jej zanikla povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania vedúceho k scudzeniu alebo zaťaženiu svojho obchodného podielu v spoločnosti HELOIL, s.r.o., teda ak by mala zámer konať nepoctivo, mala dosť času svoj voľný podiel v spoločnosti HELOIL s.r.o. predať, alebo nejako ináč s nim naložiť, čo neurobila, preto bol následne zexekvovaný v prospech žalobcu, dôsledkom čoho bola vymazaná v spoločnosti HELOIL s.r.o. ako spoločník. Ku konaniam vedeným voči spoločnosti MB Staving, s.r.o. (HELOIL s.r.o.) a spoločnosti BAJO PLUS s.r.o. žalovaná uviedla, že tieto sa netýkajú jej osoby, nakoľko v uvedených spoločnostiach nič nevlastní. Za dôležitú označila skutočnosť, že Nehnuteľnosti, ktoré žalobca uvádza v žalobe, vždy boli a sú predmetom zabezpečovacieho práva voči banke. K pohnútke oddĺžiť sa konkurzom žalovanú podľa jej viedli rodinné dôvody, nakoľko jej jediný brat sa od roku 2011 liečil na rakovinu a rodičia boli v tom čase už v pokročilom veku a tiež chorí, preto sa musela postarať o všetko potrebné. V apríli 2015 brat umrel a v auguste 2015 umrel aj otec žalovanej. V júni 2016 takmer umrela aj mama na zlyhanie srdca a odvtedy býva u žalovanej, nakoľko je zdravotne ťažko postihnutá. Z uvedeného dôvodu sa nemohla zamestnať a vtedy začala tortúra so zamestnancami z exekútorských úradov. Opakovane vyvolávali na pevnú linku, vyzváňali na dvere, čo mamu strašne rozrušovalo. Z daných okolností sa žalovaná rozhodla vyriešiť

situáciu osobným bankrotom. Prvé stretnutie so zamestnancom Centra právnej pomoci mala žalovaná dňa 27.04.2017. Všetky potrebné doklady odovzdala Centru právnej pomoci dňa 04.05.2017 a dňa 11.09.2017 bolo v Obchodnom vestníku zverejnené rozhodnutie o oddlžení konkurzom. Po kontaktovaní JUDr. Andrašiovou, ako správcu konkurznej podstaty, sa žalovaná dostavila do kancelárie správcu dňa 05.10.2017, kde boli spísané všetky potrebné skutočnosti, pričom žalovaná nič nezatajila. Žalobca si u správcu prihlásil svoje pohľadávky a opäť nevyužil svoje právo, nakoľko ak mal podozrenie o nepoctivom zámere žalovanej, mal využiť ust. § 166i ZKR a požiadať správcu o ďalšie šetrenie. Žalovaná uviedla, že napriek uvedeným okolnostiam má snahu vzniknutú situáciu riešiť a dobrovoľne plniť svoje záväzky prostredníctvom správcu. Za týmto účelom kontaktovala žalobcu, preto vyslovila nepochopenie ohľadom podaného návrhu na zrušenie oddlżenia. S ohľadom na tieto skutočnosti žalovaná navrhla návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť.

3. Dňa 09.11.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej, v ktorom žalobca označil tvrdenia žalovanej za nepravdivé. Žalobca označil vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej za opätovne plánovaný pokus žalovanej o zmarenie akéhokoľvek uspokojenia pohľadávok žalobcu. Skutočným dôvodom vyhlásenia je dosiahnutie zastavenia konania o určenie neúčinnosti právneho úkonu (spočívajúceho v prevode Nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. 3300, ktorý bol vykonaný na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2016, vrátane jej dodatku zo dňa 16.08.2016), vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10Cb/12/201 V prípade právoplatného. V dôsledku zastavenia tohto konania by zaniklo aj neodkladné opatrenie zo dňa 02.03.2017 a žalovanej by tak bolo opätovne umožnené nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Tomuto nasvedčuje aj vyjadrenie žalovanej na pojednávaní zo dňa 28.03.2018, kde uviedla, že pohľadávka žalobcu neexistuje z dôvodu vyhlásenia konkurzu. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 28.03.2018. Na základe uvedeného možno usúdiť, že žalovaná mala a má snahu poškodzovať svojho veriteľa, čo napĺňa podstatu nepoctivého zámeru, na základe čoho sa žalobca domáha zrušenia oddlżenia žalovanej pre nepoctivý zámer. Žalobca vo vyjadrení znovu a v podstate identicky poukázal na existenciu judikovaných pohľadávok voči žalovanej v sume 253 922,79 Eur (bez nákladov exekúcie), neúspešné exekučné konania zastavené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej, uspokojenie pohľadávok prihlásených v konkurze vedenom na majetok žalovanej v sume 1 487,10 Eur, čo predstavuje len 0,5% hodnoty pohľadávok prihlásených v konkurznom konaní vedenom na majetok žalovanej, ako aj úkony, ktorými sa žalovaná zbavovala svojho majetku, na ktoré poukázal v bode II. žaloby. Vyslovil názor, že v žiadnom prípade nemôže obstať argumentácia žalovanej, ktorou sa opakovane snaží navodiť súdu dojem, že je osobou neskúsenou v podnikaní a nie si vedomou svojho protiprávneho konania. pričom žalovaná sa v tejto súvislosti neštíti zneužiť ani svoju vlastnú rodinu na dosiahnutie svojho osobného prospechu. Žalobca znovu poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Zvolen a Krajského súd v Banskej Bystrici citované a predložené k žalobe. K vyjadreniu žalovanej ohľadom dôvodov vkladu majetku do spoločnosti HELOIL, s.r.o. a spoločného podnikania so žalobcom žalobca uviedol, že tieto tvrdenia považuje za irelevantné, nakoľko predmetnými prevodmi majetku žalovaná marila uspokojenie pohľadávok žalobcu, čím dochádzalo k ukracovaniu žalobcu, čo v konečnom dôsledku konštatovali aj sudy, ktoré tieto prevody označili za neúčinné z dôvodu ich odporovateľnosti. Žalobca zastáva názor, že aj v tomto konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná ako dlžníka nemala na oddlžení poctivý zámer, nakoľko z jej konania pred podaním návrhu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa. K argumentácii žalovanej ohľadom nevyužitého postupu žalobcu podľa § 166i ZKR žalobca uviedol, že ide o nesprávnu interpretáciu daného ustanovenia, nakoľko v rámci vyššie špecifikovanej podanej odporovateľnej žaloby sa žalobca snaží preukázať práve odporovateľnosť daných úkonov a nie ich neplatnosť, v dôsledku čoho je citované ustanovenie v danom prípade irelevantné. Žalobca nepoprel tvrdenia žalovanej o stretnutiach so žalovanou, účelom ktorých mala byť snaha o mimosúdne vyriešenie sporu, ale zároveň poukázal na to, že k žiadnym konkrétnym dojednaniam. resp. plneniam zo strany žalovanej nedošlo. Jediným skutočným dôvodom daných stretnutí zo strany žalovanej bolo klamlivé uisťovanie žalobcu o snahe žalovanej plniť svoje záväzky, pričom v skutočnosti išlo o získanie časového priestoru, s cieľom opätovne sa vyhnúť plneniu. Z neseriózneho jednania žalovanej či už pred vyhlásením konkurzu alebo po ňom je nesporný proklamovaný nepoctivý zámer. Na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj argumentácie obsiahnutej v samotnej žalobe považuje žalobca žalobou uplatňovaný nárok za opodstatnený, a tak žalobu v celom rozsahu za Dôvodnú, preto zotrval na podanej žalobe a navrhol, aby súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a zaviazal žalovanú na úhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

4. Dňa 10.01.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej. Žalovaná k vyjadreniam žalobcu uviedla, že z jej strany nejde o plánovaný pokus o zmarenie akéhokoľvek uspokojenia pohľadávok žalobcu, nakoľko sám žalobca už vo svojom vyjadrení uvádza, že pohľadávky boli vymáhané v exekučných konaniach, ale neúspešne z dôvodu nemajetnosti žalovanej. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. 3300 v k.ú. Hriňová žalovaná vložila ako nepeňažný vklad do spoločnosti HELOIL s.r.o., a to ešte v septembri roku 2006, nakoľko žalovaná nebola obmedzená v dispozičných úkonoch s týmito nehnuteľnosťami, preto vkladu týchto nehnuteľností do spoločnosti HELOIL, s.r.o. nebránila žiadna prekážka. Z dôvodov, ktoré sa zakladajú na pravde, a ktoré žalovaná uviedla vo svojom vyjadrení zo dňa 05.10.2018 v bode 6.), sa žalovaná rozhodla využiť zákonom novo definovaný inštitút osobného bankrotu. Žalovaná tento inštitút nevymyslela, ani ho neplánovala, ale prijal ho zákonodarca, výslovne za účelom zbavenia dlhodobých dlhov dlžníkov, čo bolo a je aj účelom tohto inštitútu, preto v žiadnom prípade nemožno prijatie tohto inštitútu, aj keď sa žalobcovi možno nezdá spravodlivý, čo ani voči veriteľom nie je, ale to ani nie je účel tohto inštitútu, ktorý prijal ešte raz podotýkam zákonodarca, dávať na vrub žalovanej, že tento inštitút sa rozhodla využiť, tak ako tisíce ďalších občanov tejto republiky. Aj Ústavný súd in abstracto predosiela, že oddĺženie nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ktoré, hoci riadne prihlásené a zistené, boli v konkurze uspokojené iba čiastočne. Účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov (§166 ods. ZKR), aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok. Žalovaná od roku 2006 nevlastní žiaden majetok, z ktorého by vedela uspokojiť svoje záväzky voči žalobcovi, nakoľko aj jej posledný majetok, a to obchodný podiel v spoločnosti HELOIL, s.r.o. bol exekvovaný v prospech žalobcu. Žalovaná tiež poukázala na to, že žalobca sa až dva roky po tomto úkone žalovanej (nepeňažnom vklade nehnuteľností do spoločnosti HELOIL), žalobou podanou dňa 02.05.2008 domáhal odporovateľnosti tohto úkonu, kedy aj keď bol žalobca zastúpený právnym zástupcom, nepodal žalobu už vtedy, keď si mal byť vedomý svojich pohľadávok voči žalovanej, t. j. podľa tvrdenia žalobcu už v roku 2006. Žalobca tak nekonal s potrebnou starostlivosťou, a taktiež nevyužil pred podaním samotnej žaloby, napr. inštitút neodkladného opatrenia, t.j. nevyužil žiadny úkon smerujúci k obmedzeniu nakladania s nehnuteľnosťami, ktoré sa stali majetkom spoločnosti HELOIL s.r.o.. Tento inštitút použil žalobca až neskôr, pričom jeho účinnosť trvala do roku 2010. Od tohto času opäť nekonal s potrebnou starostlivosťou pri ochrane a následnom súdnom vymáhaní svojich pohľadávok od žalovanej. Nemožno preto v žiadnom prípade hovoriť o nepoctivom zámere žalovanej, z dôvodu uvádzaného žalobcom podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, ktorý hovorí, ...ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať ..., kedy zákon jasne hovorí pred podaním návrhu, pričom zákon predpokladá také úkony, ktoré sú v zmysle § 166 ZKR odporovateľnými úkonmi, pričom žalovaná, ktorá úkon, na ktorý sa odvoláva žalobca, urobila ako fyzická osoba ešte v roku 2006, za plnej dispozície s uvedenými nehnuteľnosťami, s ktorými mohla nakladať, kedy žalovanej nič nebránilo tieto nehnuteľnosti vložiť ako nepeňažný vklad do ďalšieho podnikania, pričom žalovaná odvtedy ako fyzická osoba nevlastnila majetok žiadnej hodnoty. Následné úkony, na ktoré sa odvoláva žalobca, t.j. ďalší prevod nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.08.2016 ako aj dodatku t.j. prevod nehnuteľnosti zo spoločnosti HELOIL, s.r.o. na spoločnosť BAJO PLUS už urobili právnické osoby, nie žalovaná ako fyzická osoba, kedy ani týmto právnickým osobám nebránilo nič v dispozícii a následnom prevode, nakoľko žalobca až následne rok po prevode nehnuteľnosti z HELOIL na BAJO PLUS, tj. až v roku 2017 využila inštitút neodkladného opatrenia, spočívajúcom v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami, čo sám žalobca uvádza vo svojom vyjadrení, ktoré bolo vydané dňa 02.03.2017. Žalovaná znovu poukázala na to, že obchodný podiel žalovanej ako fyzickej osoby v spoločnosti HELOIL zanikol v dôsledku jeho exekvovania v prospech žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní. Nie nepodstatným je aj fakt, že uvedené nehnuteľnosti sú a vždy boli založené v prospech banky, čo potvrdzuje, že všetky úkony týkajúce sa prevodu nehnuteľností boli urobené v rámci zákona a následne zavkladované. To, že žalovaná bola v minulosti podnikateľkou, žalovaná nepopiera, to však ešte neznamená, že by toto svoje postavenie podnikateľky zneužívala. Práve žalobca, tiež podnikateľ a konateľ a spoločník vo viacerých spoločnostiach, chce navodiť takýto stav a pri tom pravdepodobne cielene uvádza nepravdivé údaje a to, že žalovaná je stále podnikateľkou, hoci svoje podnikanie ako fyzická osoba podnikateľ ukončila v roku 2011. Za nepravdivé žalovaná označila tvrdenie žalobcu, že bola spoločníčkou v spoločnosti HELOIL do 15.08.2016, pričom jej účasť ako spoločníčky v spoločnosti zanikla doručením exekučného príkazu do spoločnosti HELOIL, a to v máji 2011. Žalovaná zastáva názor, že splnila zákonné podmienky na oddĺženie, nekonala pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ani v priebehu konkurzného konania s úmyslom nepoctivého zámeru, s cieľom poškodiť alebo zvýhodniť iného veriteľa, reálne uviedla svoje majetkové pomery, pohľadávky, všetky svoje dlhy, spolupracovala so správcom, bez ohľadu na to, že takéto konanie žalovanej vyvoláva nesúhlas žalobcu ako veriteľa, ktorý nechce akceptovať skutočnosť, že žalovaná splnila zákonné

podmienky oddĺzenia, o čom svedčí uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2OdK/259/2017 o vyhlásení konkurzu zo dňa 04.09.2017. V závere žalovaná poukázala na to, že všetky pohľadávky žalobcu prihlásené do konkurzu sú staršie, viď rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/80/2007 zo dňa 30.03.2010, uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/80/2007 zo dňa 12.04.2011, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7Cb/ 10/2008 zo dňa 30.10.2013. S ohľadom na uvedené žalovaná zastáva názor, že žalobca nepreukázal nepoctivý zámer žalovanej, preto žalovaná tvrdenia žalobcu o nepoctivom zámere podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR poprela v celom rozsahu a navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú s priznaním nároku na náhradu trov konania.

5. Dňa 19. 05. 2019 bolo súdu doručené podanie žalovanej označené ako oznámenie o nových skutočnostiach, kde žalovaná k tvrdým pohnútkam žalovanej na podanie návrhu na oddĺzenie konkurzom znovu poukázala na svoje vyjadrenie zo dňa 10.01.2019 v časti týkajúcej sa skutočnosti, že nepeňažný vklad do spoločnosti HELOIL s.r.o. urobila v roku 2006 žalovaná ako fyzická osoba a ďalší prevod nehnuteľností zo spoločnosti HELOIL, s.r.o. na spoločnosť BAJO PLUS už urobili právnické osoby, teda iné osoby ako žalovaná, teda na strane žalovanej nemohlo toto konanie založiť nepoctivý zámer. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v banskej Bystrici, ktorý rozsudkom č.k. 43Cob/91/2018-209 zo dňa 21.03.2019, právoplatným a vykonateľným dňa 25.04.2019 zmenil rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 10Cb/12/2017-149 zo dňa 18.03.2018 tak, že žalobu v žalobcu o určenie neúčinnosti zamietol a v odôvodnení poukázal na to, že žalobca podal žalobu nie proti žalovanej, ale proti právnomu úkonu spoločnosti HELOIL, s.r.o., pričom ide o dva rôzne subjekty. V bode 38 posledná veta odôvodnenia citovaného rozhodnutia odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 148/2007 zo dňa 31.07.2008, v zmysle ktorého musí ísť o právny úkon dlžníka, lebo len dlžník môže ukrátiť nároky veriteľa. Týmto považuje žalovaná za vyvrátené tvrdenia žalobcu o snahe žalovanej dosiahnuť vyhlásením konkurzu zastavenie konania o neúčinnosť právneho úkonu. S ohľadom na tieto skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Prílohu podania tvoria kópie citovaných rozsudkov.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 26.06.2019, kde v predvolaní na pojednávanie na druhej strane poučenia zdôraznil, že strany sporu sú povinné prostriedky procesnej obrany a procesného útoku doručiť súdu a stranám sporu najneskôr 5 pracovných dní pred pojednávaním, v opačnom prípade na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP). Dňa 03.06.2019 bola súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania z dôvodu dlhodobo plánovanej dovolenky, na preukázanie čoho predložil zmluvu o zájazde zo dňa 28.03.2019. Na základe uvedeného súd zmenil termín pojednávania na deň 07.08.2019. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalobcu, žalovaná a jej právny zástupca. Právny zástupca žalobcu považuje návrh za dôvodný, nakoľko žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer, lebo previedla jediné nehnuteľnosti na spriaznenú osobu. Poukázal na hodnotu Nehnuteľností, z ktorej mohli byť uspokojené pohľadávky žalobcu. Ďalej uviedol, že rozsudkom o neúčinnosti právneho úkonu z roku 2006 bola preukázaná snaha zmařit uspokojenie pohľadávky veriteľa. Pri následnom prevode nehnuteľnosti bola síce žaloba zamietnutá, nie z nedostatku úmyselného konania žalovanej, ale pre nedostatok pasívnej legitímácie, nakoľko nešlo o právny úkon žalovanej, ale tretej osoby. Právny zástupca žalobcu poukázal na bod 43 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom súd konštatoval nepochybnú prepojenosť, ktorá môže mať vplyv pri hodnotení niektorých právnych úkonov, ale nie pre posúdenie odporovateľnosti právneho úkonu. Napriek tomu, že súd nekonštatoval odporovateľnosť právneho úkonu, išlo o právny úkon vykonaný žalovanou za obidve strany, teda nešlo o poctivý zámer. Zamietnutím žaloby teda nebola potvrdená argumentácia žalovanej, nakoľko súd posudzoval len pasívnu legitímáciu. Tiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10Cb/12/2017 o určení neúčinnosti právneho úkonu, kde na strane 10 súd konštatoval, že žalovaná ako konateľka na pojednávaní žiadala konanie zastaviť, lebo bol na jej majetok vyhlásený konkurz, teda neexistuje žiadna pohľadávka, čo preukazuje úmysel žalovanej. Právna zástupkyňa žalovanej sa na pojednávaní nestotožnila s argumentáciou právneho zástupcu žalobcu a odkázala na svoje predchádzajúce vyjadrenia. Podľa jej vyjadrenia nebolo účelom žalovanej konkurzom sa vyhýbať svojim záväzkom, ale žalovaná len využila novozavedený inštitút. Zdôraznila, že právny úkon žalovanej bol vykonaný v roku 2006, žalovaná v tom čase nebola ničím obmedzená v dispozícii so svojim majetkom a Nehnuteľnosti vložila do spoločnosti HELOIL za účelom zhodnotenia svojich podnikateľských aktivít. Kúpna zmluva v roku 2016 bola uzavretá medzi odlišnými subjektmi od žalovanej, ktorá bola oddĺžená, preto nemožno hovoriť o tom, že by sa týmto snažila poškodiť svojho veriteľa. Naopak žalobca nevyužil

všetky zákonné inštitúty na vymoženie svojho práva. Žalobca bol úspešný v exekučnom konaní, keď bol uspokojený z predaja obchodného podielu žalovanej v spoločnosti HELOIL. Žalovaná už v priebehu exekučného konania nevlastnila žiaden majetok. Žalovaná sa na pojednávaní vyjadrila, že ona bola už na samom začiatku uvedená do omylu žalobcom, ktorý jej dodával nepredajný tovar, ktorý si potom fakturoval. V súvislosti s uvedeným poukázala na dohody so žalobcom uvádzané vo svojom vyjadrení. Tiež uviedla, že jediné, čo jej oddĺženie prinieslo bol kľud pre matku, že exekútori prestali u nej vyzvárať a búchať, lebo tak, ako nemala nič pred oddĺžením, tak nič nemá ani teraz a ani nebude mať, a to bez ohľadu na to, ako toto konanie skončí. Právny zástupca žalobcu v reakcii na vyjadrenia protistrany uviedol, že nenapáda nepoctivý zámer žalovanej len kvôli právnomu úkonu z roku 2006, ale aj z roku 2016, ktorý keby nebol urobený, Nehnuteľnosti mohli byť zexekvovateľné. Poukázal na to, že Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom týchto úkonov urobených žalovanou sú čerpacia stanica a pozemky. Napriek tomu, že žalovaná tvrdí, že nič nemá, poukázal na to, že Nehnuteľnosti sú vo vlastníctve spoločnosti dcéry žalovanej. Tvrdenie žalovanej, že žalobca bol uspokojený z exekúcie vedenej na obchodný podiel žalovanej v spoločnosti právny zástupca označil za nepravdivé a ak žalovaná tvrdí opak, domáhal sa, aby to preukázal. K vyjadreniu žalovanej, že čo sa zmení v prípade vyhovenia žalobe právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca môže podať návrh na exekúciu a možno žalovaná bude mať majetok. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu uviedla, že áno, teraz je dcéra v BAJO, ale predtým tam bola vdova po majoritnom spoločníkovi. Ďalej uviedla: „na to, aby HELOIL, podiel v spoločnosti HELOIL, patril BAJU, my sme sa zadlžili, lebo sa to odkupovalo, čiže Nehnuteľnosti, ktoré tam boli založené v bankách, čiže nemohlo tam ísť o protiprávny krok, lebo keby tam niečo také bolo, tak banka sa s nami nebude baviť“. Žalovaná sa vyjadrila, že nemá pocit, že by niekoho vedome chcela o niečo pripraviť, proste okolnosti boli také, aké boli, prehrala spory, to je pravda, ale nestotožňuje sa s nimi, lebo vie, kde je pravda, len nevedela pravdu dokázať, lebo nemala nič vypodpisované. Do oddĺženia nešla s nepoctivým zámerom, ale veľmi to zvažovala, lebo vedela, že pri žalobcovi to neskončí. Mala snahu dohodnúť sa so žalobcom mimosúdne, ale žalobca podal nové podanie dva dni po tom, ako sa so žalobcom dohadovali ako to idú riešiť, lebo uplatňovaná pohľadávka je nadhodnotená úrokmi, skutočná dlžná suma je možno 80 000,- Eur. Žalovaná sa vyjadrila, že chce veci riešiť zákonne, lebo žalobca na ňu stále niečo vymýšľa a chodí len na súdy a na políciu. Žalovaná uviedla, že stráca pocit, že akokoľvek sa so žalobcom dohodne, toto neskončí, lebo žalobca dá ďalšie podanie tak, ako v priebehu tohto konania. Žalobca nikdy nič nedodrжал a urobí nové podania a tlačí žalovanú, aby urobila niečo a zasa niekoho poškodila, preto bola aj za správcom konkurznej podstaty a vie, že musí uhradiť všetko podľa pomeru určené správcom v konkurze. Právny zástupca na záver ešte dodal, že žalovaná splnila podmienky, pre oddĺženie konkurzom, nekonala nepoctivo, nakoľko pred vyhlásením konkurzu sa nedopustila konania poškodzujúceho jej veriteľov, spolupracovala so správcom, mala snahu mimosúdne sa so žalobcom urovnať, ale v priebehu mimosúdnych rokovaní znovu podal nový návrh na súd. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej malo dôjsť k mimosúdnemu vyporiadaniu z majetku tretej osoby.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi, ktoré sú obsahom spisu, a to žalobou vrátane listinných dôkazov predložených žalobcom, a to Rozsudok OS Zvolen č. k. 7Cb/10/2008-10 zo dňa 30.10.2013 (č.l. 10), Rozsudok OS Zvolen č. k. 8C/80/2007-16 zo dňa 30.03.2010 (č.l. 16), Uznesenie OS Zvolen č. k. 8C/80/2007-416 zo dňa 12.04.2011 (č.l. 21), vykonateľný dňa 16.05.2011, Rozsudok OS Zvolen sp.zn. 13C/57/2008-263 zo dňa 30.04.2015 (č.l. 24), Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/650/2015-318 zo dňa 24.05.2017 (č.l. 31), Výpis zo živnostenského registra spoločnosti HELOIL, s.r.o. (č.l. 37), výpis z obchodného registra spoločnosti BAJO PLUS s.r.o. (č.l. 39), Rozsudok OS Zvolen č. k. 10Cb/12/2017-149 zo dňa 28.03.2018 (č.l.40), výpisom z účtu žalobcu (č.l. 49), vyhlásením o prevzatí záväzku na nepeňažný vklad do spoločnosti pri zvýšení základného imania (č.l. 50), Uznesenie OS BB sp. zn. 2OdK/259/2017 zo dňa 04.09.2017 (č.l. 51), vyjadrením žalovanej (č.l. 76) vrátane príloh, a to výpis z obchodného registra spoločnosti HELOIL (č.l. 86), vyjadrením žalobcu (č.l. 95) vrátane príloh, a to Rozsudok OS Zvolen č. k. 10Cb/5/2017-34 zo dňa 22.02.2017 (č.l. 100), Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Cob/149/2017-76 zo dňa 07.08.2017 (č.l. 106), vyjadrením žalovanej (č.l. 155), podaním žalovanie (č.l. 171) vrátane príloh, a to Rozsudok Krajského súdu v banskej Bystrici, č.k. 43Cob/91/2018-209 zo dňa 21.03.2019 (č.l. 174), právoplatným a vykonateľným dňa 25.04.2019 zmenil rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 10Cb/12/2017-149 zo dňa 18.03.2018 (č.l. 195), oboznámením sa s konkurzným spisom na Okresnom súde Banská Bystrica, spisová značka 2OdK/259/2017 a výsluchom strán sporu na pojednávaní. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že:

8. Navrhovateľ - dlžník H. V., Y. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š. XXXX/X, XXX XX J., obchodné meno: H. V. - J., s miestom podnikania J. XXXX, XXX XX J., Q.: XXXXXXXX, zastúpený Centrom právnej pomoci, Kanceláriou v Banskej Bystrici sa návrhom doručeným súdu dňa 21.08.2017 domáhal, aby súd vyhlásil na jeho majetok konkurz a rozhodol o jeho oddlžení. Prílohu návrhu tvorí Rozhodnutie o poskytnutí právnej pomoci v konaní o oddlžení, Doklad preukazujúci vedenie exekučného konania alebo obdobného vykonávacieho konania, Životopis a zoznam spriaznených osôb, Zoznam veriteľov, Zoznam aktuálneho majetku a Zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch.

9. Z prílohy označenej ako indikatívna informácia z Centrálného registra exekúcií súd zistil, že ku dňu 14.08.2017 bola voči žalovanej vedená exekúcia na vymożenie istiny v celkovej sume 28 214,83 Eur. V priloženom životopise žalovaná o.i. uviedla, že je nezamestnaná, v období od 16.03.2000 do 30.04.2011 vykonávala podnikateľskú činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba a v období 01.07.2007 až 30.04.2008 a od 01.01.2011 do 22.02.2017 bola zamestnaná ako pracovník učtárne v spoločnosti HELOIL, s.r.o., Hriňová. Dosiahla stredoškolské vzdelanie s maturitou a medzi svoje vedomosti uviedla aj znalosti jednoduchého a podvojného účtovníctva. V rámci opisu životnej situácie uviedla, že je dlhodobo platobne neschopná, nakoľko nemá žiadny pravidelný príjem, stará sa o chorú matku, nemá otca ani súrodencov. Na úrade práce sa nemôže zaevidovať, lebo je konateľkou v obchodnej spoločnosti, ale predpokladá, že opäť bude zamestnaná od 01.06.2017, max. ods. 01.07.2017. Ako dôvod zadlženosti uviedla žalovaná neúspešné podnikanie a neúspech v sporoch so žalobcom, s ktorým mali dohodu ohľadom podnikania. Voči jej osobe je vedených viacero exekúcií. Medzi spriaznenými osobami uviedla žalovaná svoju dcéru E. V., Y. XX.XX.XXXX, ktorá okrem zamestnania je spoločníčkou spoločnosti BAJO PLUS s.r.o.. Ako ďalšiu spriaznenú osobu uviedla žalovaná I. Š., Y. XX.XX.XXXX a medzi blízkymi osobami matku H. V. V zozname aktuálneho majetku žalovaná neuviedla nič a v zozname majetku, ktorý vlastnila v posledných troch rokoch uviedla v časti Iné majetkové hodnoty, spoločnosti HELOIL s.r.o. a BAJO PLUS s.r.o..

10. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 20dK/259/2017 zo dňa 04. 09. 2017, rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok H. V., Y. XX. XX. XXXX, podnikajúcej pod obchodným menom: H. V. - J., Q.: XX XXX XXX a o jej oddlžení, do funkcie správcu ustanovil spoločnosť Reštrukturalizácie a konkurzy RS, v. o. s., so sídlom kancelárie Hlavné námestie 13, 979 01 Rimavská Sobota, zn.: S1577 a vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu. Toto rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 173/2017 dňa 11.09.2017. Dňa 20.04.2018 bol v Obchodnom vestníku č. 77/2018 zverejnený oznam správcu Správca v zmysle § 167v ods. 1 ZKR oznamuje, že sa konkurz končí z dôvodu, že bol splnený rozvrh výťažku. Oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušuje.

11. Z konečného rozvrhu, ktorý je obsahom konkurzného spisu súd zistil, že žalobca bol v konkurze uspokojený v rozsahu 0,58% jeho zistenej pohľadávky prihlásenej v sume 190 664,87 Eur. Na základe takto zisteného skutkového stavu mal súd za nesporné, že žalobca je veriteľom žalovaného dotknutý oddlžením, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica 20dK/259/2017. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné, rovnako ako neboli sporné tvrdenia žalobcu o tom, že má voči žalovanej tri judikované pohľadávky v celkovej sume 253.922,79 Eur priznané Rozsudkom OS Zvolen č. k. 8C/80/2007 zo dňa 30.03.2010, vykonateľným dňa 21.12.2010, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 28.214,84 Eur s prísl., Uznesením OS Zvolen č. k. 8C/80/2007 zo dňa 12.04.2011, vykonateľným dňa 16.05.2011, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 5.462,72 Eur a Rozsudkom OS Zvolen č. k. 7Cb/10/2008 zo dňa 30.10.2013, vykonateľným dňa 15.07.2014, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 59.900 Eur s prísl.. Spravidla ide o pohľadávky splatné v roku 2004. Rovnako nebolo medzi stranami sporné, že žalovaná dňa 29.09.2006 vykonala vyhlásenie o vklade nehnuteľností v hodnote 265.551,35 Eur do spoločnosti HELOIL, s.r.o., do ktorej vložila ako nepeňažný vklad nehnuteľnosti v k. ú. Hriňová, obec Hriňová, okres Detva, zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Detve - katastrálny odbor, evidované na LV č. XXXX (ďalej len „Nehuteľnosti“). Z obsahu spisu vyplýva, že ide o pozemky so stavbami, ktorými sú autoservis a čerpacia stanica, hodnotu ktorému určil znalec na 324.781,74 Eur. Právne účinky vkladu nastali na základe povolenia Okresného úradu Detva, katastrálny odbor pod číslom G. XXX/XXXX - XXX/XXXX. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalovaná previedla jediný svoj majetok, a to nehnuteľnosti v hodnote viac ako 300.000,- Eur, do spoločnosti HELOIL s.r.o., Hriňová. Tieto nehnuteľnosti tvorili podnik žalovanej ako fyzickej osoby podnikateľa. Vkladem týchto nehnuteľností do spoločnosti HELOIL a prístupím k zakladateľskej listine sa stala majoritným spoločníkom spoločnosti s obchodným podielom takmer 98 %. Od 16.11.2006 vlastnila v tej istej

obchodnej spoločnosti obchodný podiel len v rozsahu 17 %. Za nespornú považoval súd aj skutočnosť o personálnej prepojenosti žalovanej so spoločnosťou HELOIL. S.r.o., Hriňová a spoločnosťou BAJO PLUS, s.r.o., Hriňová, v mene a na účet ktorých konajúc žalovaná podpísala kúpnu zmluvu o prevode Nehnuteľností zo spoločnosti HELOIL, s.r.o., Hriňová na spoločnosť BAJO PLUS, s.r.o.

12. Medzi stranami vznikol spor o poctivom zámere žalovanej ako dlžníka v predmetnom konkurznom konaní, ktorú pochybnosť žalobca zakladá na tom, že žalovaný nemal poctivý zámer pri podávaní návrhu na oddĺženie konkurzom.

13. Podľa § 166f ods. 1 ZKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

14. Podľa § 166f ods. 2 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

15. Podľa § 166f ods. 4 ZKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

16. Podľa § 166f ods. 5 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka.

17. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

18. Podľa § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,

k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,

l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

19. Podľa § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

20. Podľa § 166g ods. 4 ZKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

21. Podľa § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

22. Podľa § 166g ods. 6 ZKR, v poučení uznesenia o vyhlásení konkurzu alebo v poučení uznesenia o určení splátkového kalendára súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú poctivý zámer a zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer.

23. Súd zastáva názor, že zámerom zákonodarcu úpravou oddĺženia fyzických osôb konkurzom vo štvrtjej časti ZKR bolo riešenie sociálno - ekonomického problému dlžníkov, ktorí majú málo majetku a aj nízke príjmy a hodnota ich záväzkov spravidla významne presahuje hodnotu ich majetku. Veritelia takýchto dlžníkov vymáhajú svoje pohľadávky v exekučných konaniach, ktoré sú vedené neefektívne a dlhodobo s minimálnou alebo žiadnou možnosťou vymoženía pohľadávok. Takéto osoby sú na účely oddĺženia konkurzom považované za platobne neschopné. Platobnú neschopnosť konkurzný súd neskúma pri vyhlásení konkurzu a rozhodnutí o oddĺžení takýchto fyzických osôb, ale zákonodarca dal všetkým veriteľom dlžníka, ktorí boli dotknutí oddĺžením dlžníka, možnosť domáhať sa v samostatnom sporovom konaní zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka. Dôkazné bremeno o nepoctivom zámere dlžníka nesie žalobca rovnako ako je povinný žalovaný preukázať svoju platobnú neschopnosť, ktorá sa v prípade prehlásenia o platobnej neschopnosti v návrhu na vyhlásenie konkurzu len predpokladá, teda ide o vyvrátiteľnú domnienku a skutočnosť, že sa do platobnej neschopnosti neuviedol úmyselným konaním v snahe znemožniť vymoženie pohľadávok jeho veriteľov.

24. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, žalovaná, ktorá v čase urobenia vyhlásenia o vklade Nehnuteľnosti do spoločnosti HELOIL, s.r.o., bola konateľkou tejto spoločnosti a zároveň dlžníkom žalobcu na základe vyššie citovaných rozhodnutí Okresného súdu Zvolen (č.l. 10 až 23), ku dňu vyhlásenia o vklade Nehnuteľností do spoločnosti HELOIL, s.r.o., ktorý bol urobený dňa 29. septembra 2006 a vklad bol povolený 3. novembra 2006, čím došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľných pohľadávok žalobcu. Tak ako už súd uviedol vyššie žalovaná v čase urobenia uvedeného úkonu ku dňu 29. 09. 2006, resp. 03. 11 2006 existovali už záväzkové vzťahy medzi účastníkmi konania, pretože tieto vznikali v roku 2003 a 2004, teda v čase, kedy boli urobené tieto právne úkony, existoval záväzkový vzťah, na základe ktorého mala žalovaná vrátiť finančné prostriedky žalobcovi. Uvedené jednoznačne preukazujú žalobcom predložené rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č.k. 13C/57/2008-263 zo dňa 30. apríla 2015 (č.l.24) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/650/2015 zo dňa 24.05.2017 č.l. 31), ktorými súd určil, že právny úkon spočívajúci vo vklade Nehnuteľností do spoločnosti HELOIL s.r.o., Hriňová, ktorý bol vykonaný vyhlásením žalovanej ako vkladateľa, ktorého právne účinky nastali povolením vkladu príslušnou Správou katastra pod číslom G. XXX/XXXX - XXX/XXXX, teda ktoré nadobudla spoločnosť HELOIL, s.r.o., Hriňová je voči žalobcovi neúčinný. Súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaná ako konateľka spoločnosti HELOIL, s.r.o., Hriňová a rovnako ako konateľka spoločnosti BAJO PLUS, s.r.o., Hriňová, ktorá je rovnako spriaznenou osobou žalovanej na základe tej skutočnosti, že jediný spoločníkom tejto spoločnosti je od 28.02.2014 dcéra žalovanej E. V., ktorú sama žalovaná v životopise priloženom k návrhu na oddĺženie označila za spriaznenú osobu, v čase prebiehajúceho odvolacieho konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici

vedenom pod sp. zn. 15Co/650/2015, hoci konajúc za spoločnosť HELOIL, s.r.o., Hriňová previedla predmetné Nehnuteľnosti kúpnu zmluvou zo dňa 01.02.2016 na spoločnosť BAJO PLUS, s.r.o., Hriňová. Súd poukazuje na to, že k uvedenému prevodu došlo v čase, keď Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/57/2008 určil neúčinnosť právneho úkonu, na základe ktorého spoločnosť HELOIL, s.r.o., Hriňová nadobudla Nehnuteľnosti od žalovanej. Aj keď predmetná kúpna zmluva bola uzavretá medzi subjektmi odlišnými od osoby žalovanej, z hľadiska posudzovania poctivého zámeru žalovanej, ktoré je zásadnou otázkou v tomto konaní, je podstatné zdôrazniť, že ide o konanie priamo žalovanej ako osoby oprávnenej konať za zmluvné strany, ktorými sú spoločnosti spriaznené s osobou žalovanej. Takéto konanie žalovanej vykazuje známky koordinovaného a premysleného konania, v dôsledku ktorého žalovaná znemožnila žalobcovi vymáhať pohľadávku voči žalovanej od spoločnosti HELOIL, s.r.o., Hriňová, ktorá nadobudla od žalovanej Nehnuteľnosti z právneho úkonu, ktorý bol následne právoplatnými rozhodnutiami súdu určený za právne neúčinný voči žalobcovi. Táto otázka bola predmetom konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10Cb/12/2017, v rámci ktorého súd rozsudkom zo dňa 28.03.2018 určil, že právny úkon spočívajúci v prevode nehnuteľností ktorý bol vykonaný na základe kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2016 a jej dodatku č. 1 zo dňa 16.08.2016 medzi spoločnosťou HELOIL, s.r.o., Hriňová a spoločnosťou BAJO PLUS s. r. o., Hriňová, ktorého právne účinky nastali povolením vkladu Okresným úradom Detva, katastrálny odbor, pod číslom G. XXXX/XXXX zo dňa 18.08.2016, ktoré nadobudla spoločnosť BAJO PLUS s. r. o., Hriňová je voči žalobcovi neúčinný. Napriek tomu, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 43Cob/91/2018-209 zo dňa 21.03.2019 citovaný rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietal, z dôvodu nesplnenia zákonom stanovených podmienok odporovateľnosti právneho úkonu, neúčinnosti ktorého sa žalobca domáhal. Z uvedeného nemožno dedukovať, že toto rozhodnutie potvrdzuje argumentáciu žalovanej.

25. Súd považuje výklad zámeru zákonodarcu zo strany žalovanej ohľadom časového rámca scudzovacích právnych úkonov za nesprávne a účelové. Súd pri posudzovaní nepoctivého zámeru dlžníka nie je viazaný konkrétnym časovým rámcom, ale posudzuje práve správanie sa dlžníka voči veriteľom už od momentu vzniku pohľadávok, čo je v tomto prípade obdobie od roku 2003. Napriek tomu, že žalovaná mala vedomosť o svojich záväzkoch z podnikateľskej činnosti voči žalobcovi, v roku 2006 urobila odporovateľným právny úkon, ktorým sa zbavila jediného svojho majetku, z ktorého mohol byť žalobca uspokojený, nehovoriac o tom, že v tom istom roku následne znehodnotila svoj obchodný podiel v spoločnosti HELOIL, s.r.o., Hriňová, ktorým minimalizovala uspokojenie pohľadávky žalobcu v exekučnom konaní. Žalobca napadol odporovateľnosť tohto právneho úkonu už v roku 2008, teda v zákonnej lehote na podanie takejto žaloby a žalovaná v priebehu tohto konania, hoci v mene a na účet tretej osoby, svojím konaním úplne znemožnila uspokojenie pohľadávky žalobcu z Nehnuteľností, ktoré vložila do spoločnosti HELOIL, s.r.o., Hriňová. S ohľadom na tieto skutočnosti je neprípustný výklad žalovanej, že takéto konanie nemožno považovať za nepoctivé. Tvrdenie, že v čase urobenia týchto úkonov nepočítala s tým, že raz bude podávať návrh na oddĺženie konkurzom, nakoľko ide o novozavedený inštitút od 01.03.2017, nemá žiadny vplyv na to, že za svoje konanie pred podaním návrhu na oddĺženie konkurzom musí niesť zodpovednosť a počítať s rizikom, že veritelia dotknutí oddĺžením sa môžu domáhať jeho zrušenia pre nepoctivý zámer žalovanej. Preukazovanie poctivého zámeru žalovanej jej spoluprácou so správcom v priebehu konkurzného konania už v tomto prípade je irelevantné, keď vedomá si skutočnosti, že formálne splnila podmienky pre vyhlásenie konkurzu a nevlastní, ani v období troch rokov pred podaním návrhu nevlastnila majetok väčšej hodnoty, neexistoval racionálny dôvod na nechotu spolupracovať. Rovnako súd považuje za bezpredmetné tvrdenie žalovanej o snahe mimosúdneho urovnania sporu so žalobcom, nakoľko od momentu zrušenia konkurzu už uplynula značná doba na to, aby podstúpila kroky smerujúce k uspokojeniu veriteľov dotknutých oddĺžením tak, ako tvrdí, že sa o to snažila, aj keď z majetku tretej osoby, nakoľko podľa jej vyjadrenia nič nemá ani už nebude mať. Aj toto vyjadrenie žalovanej súd považuje za rozporné s jej tvrdením o poctivom zámere, nakoľko ako sama uviedla v životopise, nemá žiadny príjem a nemôže byť evidovaná ani na úrade práce z dôvodu, že naďalej vykonáva funkciu konateľka v spoločnosti BAJO PLUS, s.r.o., Hriňová, kde jedinou spoločníčkou je jej dcéra E. V. a na ktorú žalovaná ako konateľka spoločnosti HELOIL, s.r.o., Hriňová previedla majetok, z ktorého mohli byť uspokojené pohľadávky jej veriteľov. Súd tiež považuje za podstatné poukázať na tvrdenie žalovanej vyplývajúce z jej životopisu, že sa mieni zamestnať najneskôr od júla 2017, k čomu však nedošlo a teda žalovaná v rámci konania ničím nepreukázala svoju úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Pokiaľ sa žalovaná snažila svojimi tvrdeniami o zdravotnom stave jej matky navodiť situáciu, že táto skutočnosť jej bráni zamestnať sa, súd konštatuje, že ide o ničím nepodložené tvrdenia žalovanej, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by zdravotný stav matky žalovanej vyžadoval jej

nepretržitú starostlivosť. Žalovaná je v produktívnom veku, kedy si v prípade úprimnej snahy môže zabezpečiť príjem na aspoň čiastočné riešenie svojich dlhov voči veriteľom, ktorí boli podľa konečného rozvrhu uspokojení v konkurze len v nepatrnej miere. Z dikcie ust. § 166g ods. 1 ZKR jednoznačne vyplýva, že oddĺžením dlžníka tomuto nezaničajú jeho záväzky voči veriteľom, ale má naďalej vynakladať snahu na usporiadanie svojich dlhov, čím môže predchádzať riziku zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer. Zo súdnych konaní, rozhodnutia ktorých sú obsahom spisu, je zrejmé, že sa žalobca v snahe vymoženía svojho práva uplatnil v zákonných lehotách viacero legitímnych prostriedkov, preto súd považuje tvrdenie žalobcu o nedostatočnej obozretnosti žalobcu za bezpredmetné. Rovnako tvrdenie žalovanej, že žalobca mal požiadať správcu o ďalšie šetrenie podľa § 166i ZKR, ktorého dôvod žalovaná bližšie nešpecifikovala je v danom prípade bezpredmetné vzhľadom na nemajetnosť žalovanej. V nadväznosti na to súd považuje za nevyhnutné poukázať na nesprávnosť tvrdenia žalovanej, že v čase vkladu Nehnuteľností do spoločnosti HELOIL s.r.o., Hriňová a následnom prevode týchto nehnuteľností zo spoločnosti HELOIL s.r.o., Hriňovaná na spoločnosť BAJO PLUS s.r.o., Hriňová nebola obmedzená v dispozičných právach k Nehnuteľnosti. Takúto obranu považuje súd za účelový a formálny výklad zákona z dôvodu, že aj keď žalovanej formálne nič nebránilo v takomto konaní, faktom je, že dôsledkom takéhoto konania bolo znemožnenie vymožitelnosti práv veriteľov žalovanej, čo je minimálne konaním poškodzujúcim veriteľov žalovanej (§ 42a Občianskeho zákonníka), za ktoré je žalovaná zodpovedná, a to odhliadnuc od skutočnosti, že ide o úkony osôb spriaznených so žalovanou.

26. Súd vedený vyššie prezentovanými názormi s ohľadom na skutkové zistenia subsumované pod aplikovateľné ustanovenia ZKR dospel k záveru, že konanie žalovanej voči veriteľov pred podaním návrhu na oddĺženie konkurzom malo za následok ukrátenie jej veriteľov, čím bolo preukázané, že žalovaná ako dlžník nemala poctivý zámer pri oddĺžení a preto logickou sankciou ustanovenou ZKR je zrušenie oddĺženia, čomu súd na základe vyššie uvedeného týmto rozhodnutím vyhovel, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v prvej časti výroku tohto rozhodnutia.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP za použitia zásady úspechu žalobcu. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer. Nakoľko súd jeho návrhu vyhovel v celom rozsahu, o trovách rozhodol tak, ako je uvedené v druhej časti výroku tohto rozhodnutia. O samotnej výške trov konania bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica (§ 357 písm. a/ a m/ CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie podľa § 365 ods. 2 CSP, proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.